

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

ร่าง พระราชบัญญัติ องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๑๖/๒๕๕๓

สำหรับสมาชิกวุฒิสภา
ได้ใช้ในการติดตามผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
www.senate.go.th

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะตลอดจนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๖ ฉบับ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับพร้อมกันไป ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในเบื้องต้น ทั้งนี้ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรจะลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. และเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายнат ผาสุข	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวลัดดาวัลย์ สมบูรณ์กิจชัย	นิติกร ๗ ว.
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖
นางสาวอลงกรณ์ ตันเบ็ด	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย	โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๗ - ๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ - ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) ๑
- ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) ๗

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑)
 - : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑๓)
-

- **ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.**
(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
- **ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ**
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระผู้บริโภค พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ รวม ๗ ฉบับ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๒. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระผู้บริโภค พ.ศ. เสนอโดยนางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๑ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๓. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระผู้บริโภค พ.ศ. เสนอโดยนางสาวสารี อ๋องสมหวัง เลขาธิการมูลนิธิเพื่อผู้บริโภคในฐานะผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอกฎหมาย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๑,๒๓๐ คน ต่อประธานรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๔. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. เสนอโดยนางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓

๕. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. เสนอโดยนางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา กับคณะต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

๖. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. เสนอโดย นายวิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓

๗. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. เสนอโดย นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓

โดยที่ประชุมเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระผู้บริโภค พ.ศ. ทั้ง ๗ ฉบับ นั้น มีหลักการเป็นไปในทำนองเดียวกัน จึงเห็นควรให้นำมาพิจารณารวมกัน โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักในการพิจารณา ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๑ วรรคสอง^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย สมควรตรากฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ ในคราวประชุม

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๑ วรรคสอง บัญญัติว่า

“ให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภครวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย”

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๖ ฉบับ ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับ พร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๒๔๗ เสียง ไม่รับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๗๘ เสียง และงดออกเสียง ๑ เสียง และได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๕๔ คน เพื่อพิจารณาด้วยเหตุที่มีร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอกฎหมาย รวมการพิจารณาอยู่ด้วย ตามมาตรา ๑๖๓ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น จำนวนคณะกรรมการวิสามัญ ต้องประกอบด้วยผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๕๔ คน ประกอบด้วย

** ๑. นางสาวกรรณิการ์ กิจติเวชกุล	**๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กอบชัย ภัทรกุลวณิชย์
๓. นายขจิตร ชัยนิคม	**๔. นางจรรยา แสนสุภา
* ๕. รองศาสตราจารย์จิราพร ลิ้มปานานนท์	**๖. ศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
๗. นางสาวเจลิณลักษณ์ เก็บทรัพย์	๘. นางชมภู จันทาทอง
**๙. นางสาวชโลม เกตุจินดา	**๑๐. นายชัยรัตน์ แสงอรุณ
๑๑. นายदनุพร ปุณณกันต์	**๑๒. นายดำรง พุฒตาล
**๑๓. นายเดชา เปรมฤดีเลิศ	*๑๔. นายถนอม อ่อนเกตุพล
๑๕. นายถาวร จำปาเงิน	๑๖. นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤชัย
๑๗. นายธนัสถ์ ทวีเกื้อกูลกิจ	๑๘. นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์
๑๙. นางนฤมล ธารดำรงค์	**๒๐. นายนิมิตร เทียนอุดม

^๒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๓ วรรคสี่ บัญญัติว่า

“ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต้องให้ผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นชี้แจงหลักการของร่างพระราชบัญญัติและคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดด้วย”

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนรัฐบาล

** หมายถึง กรรมการในสัดส่วนผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

๒๑. นายนิยม เวชกามา	*๒๒. นายนิโรธ เจริญประกอบ
๒๓. พันตำรวจโท นกุล แสงศิริ	๒๔. นายบรรพต ต้นธีรวงศ์
๒๕. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	**๒๖. นางสาวบุญยืน ศิริธรรม
๒๗. นายประพนธ์ นิลวัชรมณี	**๒๘. นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศา
**๒๙. นายพนัชธร สุนทรากิมุข	๓๐. นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน
๓๑. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	**๓๒. นายไพบูลย์ ช่างทอง
**๓๓. นายไพโรจน์ พลเพชร	๓๔. นายไพศาล ยิ่งสมาน
๓๕. นายภคพล เพ็ชรกิ่ง	๓๖. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช
๓๗. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	*๓๘. นายวรรณชัย บุญบำรุง
**๓๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณา ศรีวิริยานุภาพ	๔๐. นายวัชระ เพชรทอง
๔๑. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	**๔๒. รองศาสตราจารย์วิทยา กุลสมบูรณ์
๔๓. นายสกลธี ภัททิยกุล	๔๔. นายสมควร โอบอ้อม
๔๕. นายสมโภช สายเทพ	**๔๖. นางสาวสารี อ๋องสมหวัง
**๔๗. นางสุภาพร ถิ่นวัฒนากุล	๔๘. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์
*๔๙. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	๕๐. นางอนุรักษ์ บุญศล
๕๑. นางอนุสรฯ ยิ่งตรง	๕๒. นายอรรถพร พลบุตร
๕๓. นางอานิก อัมระนันท์	๕๔. นายอุตร ทองประเสริฐ

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างวุฒิสภาพิจารณาว่า เห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดหรือจะเสนอให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖^๓ ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการ

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนรัฐบาล

** หมายถึง กรรมการในสัดส่วนผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

^๓ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ กำหนดว่า

“ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใด ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นเฉพาะ

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

วิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมพิจารณา และเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบ ในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็น ข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

กรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป”

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง
ชั้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

**ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)**

๑. สรุปประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระผู้บริโภค พ.ศ. ได้แถลงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

๑. นายนายองอาจ คล้ามไพบูลย์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย สมควรตรากฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำหรับสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ สรุปพอสังเขปได้ว่า

๑. กำหนดให้มีการจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคลที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค เพื่อทำหน้าที่ในการตราและการบังคับใช้กฎหมายหรือกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำ หรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค

๒. กำหนดให้เงินและทรัพย์สินในการดำเนินกิจการขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ประกอบด้วย

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

๒.๑ เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

๒.๒ ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินขององค์การ

๓.๓ รายได้อื่น ๆ

ทั้งนี้ รายได้ขององค์การไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น

๓. กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งได้รับเลือกจากบุคคลที่เป็นผู้แทนองค์กรผู้บริโภคที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี ประกอบด้วย

๓.๑ กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้แทนองค์กรผู้บริโภค จำนวน ๗ คน

๓.๒ กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้แทนองค์กรผู้บริโภคเขต จำนวน ๘ คน

โดยในการประชุมคณะกรรมการครั้งแรก ให้กรรมการเลือกกันเองเป็นประธาน และรองประธานกรรมการ ๑ คน

๔. กำหนดให้ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ ทำหน้าที่ควบคุมดูแลงานขององค์การ โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้

๕. กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาในคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ประกอบด้วย

๕.๑ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

๕.๒ นายกสภาทนายความ

๕.๓ ประธานกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน

๕.๔ ประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน

๕.๕ ประธานสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

๕.๖ ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๕.๗ ประธานสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนในพระบรมราชูปถัมภ์

๕.๘ ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

โดยคณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา และให้ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

๒. นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระผู้บริโภค พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการองค์การอิสระผู้บริโภคร

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภคทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมาย ให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ โดยให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย จึงสมควรกำหนดให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐเพื่อทำหน้าที่ตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. นางสาวสารี อ๋องสมหวัง เลขาธิการมูลนิธิเพื่อผู้บริโภคในฐานะผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอกฎหมาย ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระผู้บริโภค พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการองค์การอิสระผู้บริโภคร

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตรา และการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย จึงสมควรกำหนดให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ เพื่อทำหน้าที่ตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย จึงสมควรตรากฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อทำหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. นางสาวมัลลิกา จิระพันธ์วานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย สมควรตรากฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๖. นางอนุรักษ์ บุญศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ซึ่งอยู่ในคณะผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ที่มีนายวิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ ได้แถลงหลักการและ

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

เหตุผลประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
 ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
 ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วย
 ตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตรา
 และการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และการให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครอง
 ผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค
 ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย สมควรตรากฎหมาย
 จัดตั้งองค์การอิสระเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๗. นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
 ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครอง
 ผู้บริโภค พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
 ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐซึ่งประกอบด้วย
 ตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตรา
 และการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค
 รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้
 ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย สมควรตรากฎหมายจัดตั้ง
 องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
 (คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
 ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

เมื่อผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ได้แถลงหลักการและเหตุผลเสร็จแล้ว ต่อจากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผู้เกี่ยวข้องได้อภิปราย แสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. โดยสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑.๑ ประเด็นสำคัญที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายอย่างกว้างขวาง

๑. เกี่ยวกับเงินค่าตอบแทน และเบี้ยประชุม ของกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ไม่สมควรให้กรรมการดังกล่าวสามารถกำหนดอัตราเงินค่าตอบแทนและเบี้ยประชุม ได้โดยอิสระดังเช่นกรรมการในองค์กรมหาชน เพราะอาจทำให้การกำหนดอัตราเงินค่าตอบแทน และเบี้ยประชุม สูงเกินความเหมาะสม นอกจากนี้ ควรกำหนดให้กรรมการต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาด้วย

๒. เกี่ยวกับที่มาของคณะกรรมการสรรหา ไม่ควรกำหนดให้มีตัวแทนที่มาจากภาครัฐ เพราะอาจทำให้คณะกรรมการที่ได้มาขาดความเป็นอิสระได้

๓. เกี่ยวกับคุณสมบัติของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ควรกำหนดให้มีความชัดเจน โดยต้องเป็นบุคคลผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้ง ต้องรู้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการแข่งขันทางธุรกิจเพื่อมิให้ผู้ประกอบการ ผู้ผลิต หรือผู้บริการเอาเปรียบประชาชนผู้บริโภค ดังนั้น จึงควรกำหนดให้มีมาตรการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการดังกล่าวด้วย

๔. เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งได้รับคัดเลือกจากบุคคลที่เป็นผู้แทนองค์กรผู้บริโภคที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๒ ปี ควรมีการปรับปรุงโดยแก้ไขเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๔ ปี นอกจากนี้ ควรกำหนดให้กรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ต้องไม่เป็นกรรมการในองค์กรอื่นอีกด้วย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้กรรมการรับเงินค่าตอบแทน และเบี้ยประชุมหลายทาง และเพื่อให้กรรมการดังกล่าวได้ทำงานอย่างเต็มที่

๕. เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ควรกำหนดให้มีความแตกต่างจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ เพื่อมิให้อำนาจหน้าที่ไปซ้ำซ้อนกัน

๖. กำหนดให้มีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานเฉพาะกรณี เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน และให้จัดทำรายงานประจำปีเพื่อเสนอต่อรัฐสภา

๗. ควรกำหนดกลไกในการควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการในกรณีที่ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เป็นธรรม โดยอาจกำหนดให้อำนาจวุฒิสภาสามารถถอดถอนกรรมการในกรณีดังกล่าวได้

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

๘. ในกรณีที่มีการคัดค้านผลการคัดเลือกคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ควรกำหนดให้มีบทบัญญัติเพื่อรองรับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคต่อไป ทั้งนี้ เพื่อมิให้มีการจัดตั้งองค์การต้องสะดุดหยุดลง

๙. เกี่ยวกับตัวแทนผู้บริโภค ที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคของหน่วยงานของรัฐ ควรกำหนดให้ตัวแทนผู้บริโภคมีอำนาจในการเรียกบุคคลหรือเอกสารมาชี้แจง รวมถึงในการฟ้องคดีแทนผู้เสียหาย เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวกและรวดเร็วขึ้น

๑.๒ นายนาของอาจ คล้ามไพบูลย์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ตอบชี้แจง สรุปได้ดังนี้

เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งมีปัญหาเกิดขึ้นมาก ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างมิติใหม่ในการคุ้มครองผู้บริโภคจึงได้มอบนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) เน้นการทำงานเชิงรุกตามแนวทาง ๓ ประสาน คือการประสานกับองค์กรภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการและภาคประชาชน

ส่วนนโยบาย ๓ ประสาน คือ

๑. การประสานความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อร่วมกันรณรงค์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในสิทธิของผู้บริโภค ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และรู้จักปกป้องรักษาสิทธิของตนเองมิให้ถูกเอาเปรียบจากการซื้อสินค้าหรือบริการ

๒. การประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบธุรกิจ ผู้ผลิตสินค้าและบริการ ให้ผลิตสินค้าและบริการที่ได้คุณภาพมาตรฐาน และรวมถึงการร่วมมือกันของผู้ประกอบการในแต่ละสาขาให้ช่วยกันกำกับดูแลผู้ประกอบการด้วยตนเอง เพื่อความเป็นธรรมกับผู้บริโภค

๓. การประสานความร่วมมือกับองค์กรเครือข่ายภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคประชาชนเพื่อร่วมกันทำงานเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้มากขึ้น โดยส่งเสริมบทบาทของกันและกันให้ทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ โดยการสนับสนุนการทำงานของ สคบ. เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับประเด็นข้อสังเกตที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็นนั้น จะได้นำไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อพิจารณาต่อไป

๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ทั้ง ๗ ฉบับ พร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๒๔๗ เสียง ไม่รับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๗๘ เสียง และงดออกเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๕๔ คน เพื่อพิจารณา โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เป็นหลักในการพิจารณาของคณะกรรมการและกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

.....

ภาคผนวก

: ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑) (สำเนา)

เลขรับ ๓๒/๒๕๕๒ วันที่ ๑๗ พ.ย. ๒๕๕๒
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๑๒๓๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ

ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ รวม ๓ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

๑. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ

๓. ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

รวม ๓ ฉบับ ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติรวม ๓ ฉบับดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

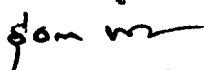
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕

โทรสาร ๐๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

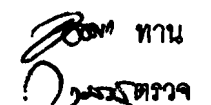

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

พรประภา พิมพ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย สมควรตรากฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้บริโภคร

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครอง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การบริหารและการดำเนินงาน

ส่วนที่ ๑

องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า “องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค” เป็นนิติบุคคลและมีฐานะเป็นหน่วยงานอิสระจากหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ มีวัตถุประสงค์ให้ความเห็นในการตราและการบังคับใช้กฎหมายหรือกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๖ ให้องค์การมีสำนักงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง

มาตรา ๗ กิจการขององค์การไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์การต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๘ เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานขององค์การ ประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี
- (๒) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินขององค์การ
- (๓) รายได้อื่น

มาตรา ๙ ราชได้ขององค์การไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วย
เงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น

ทรัพย์สินขององค์การเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการ
บังคับคดี

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่องค์การได้มาโดยมีผู้บริจาคให้ หรือได้มาโดยการซื้อ
หรือแลกเปลี่ยนจากเงินหรือทรัพย์สินตามมาตรา ๘ (๒) และ (๓) ขององค์การให้เป็นกรรมสิทธิ์
ขององค์การ

ให้องค์การมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์
จากทรัพย์สินขององค์การ

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่องค์การได้มาโดยใช้เงินตามมาตรา ๘ (๑) ให้ตกเป็น
ที่ราชพัสดุ แต่องค์การมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์ได้

มาตรา ๑๐ การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินขององค์การ
ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้องค์การจัดทำบัญชีตามหลักสากล และจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการ
การเงิน การบัญชี และการพัสดุขององค์การ ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการ
ทราบอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง

ให้องค์การจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการ
ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

ในทุกกรอบปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่
คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและ
ประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินขององค์การ และจัดทำรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการ

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้องค์การทำรายงาน
ประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อทราบ โดยแสดงงบการเงินและบัญชี
ทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว รายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงานของ
องค์การในปีที่ล่วงมาด้วย

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งได้รับ
เลือกจากบุคคลที่เป็นผู้แทนองค์กรผู้บริโภคที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี
ประกอบด้วย

(๑) กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้แทนองค์กรผู้บริโภคตามมาตรา ๒๖ (๓)
จำนวนเจ็ดคน

(๒) กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้แทนองค์กรผู้บริโภคนิตตามมาตรา ๒๖ (๔) จำนวนแปดคน

เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการครั้งแรก ให้กรรมการตามวรรคหนึ่ง เลือกกันเอง เป็นประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยความสะดวกเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ และผู้อำนวยความสะดวกตั้ง พนักงานหรือลูกจ้างขององค์การไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้

มาตรา ๑๒ กรรมการตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มี ลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้มีการเสนอชื่อผู้แทนที่จะรับเลือก เป็นกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๒)

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ดิตยาเสพติดให้โทษ

(๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

(๖) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) เป็นผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

(๘) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิก สภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของ พรรคการเมือง

มาตรา ๑๓ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือก ใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่ากรรมการซึ่งได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากการเป็นผู้แทนองค์การผู้บริโศคตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๒
- (๕) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของ

กรรมการทั้งหมด เพราะเหตุประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี ที่อยู่ลำดับถัดไปจากกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งเข้าดำรงตำแหน่งแทน หากไม่มีผู้ที่ได้รับเลือกในลำดับถัดไปให้ดำเนินการเลือกใหม่ตามมาตรา ๒๖ และให้ผู้ที่ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยยี่สิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกก็ได้

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๕ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์การให้เกิดการจัดการ
ที่ดีและบรรลุวัตถุประสงค์ตามหน้าที่

(๒) อนุมัติแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน และแผนการเงินและงบประมาณ
ประจำปีขององค์การ

(๓) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับองค์การในเรื่อง
ดังต่อไปนี้

(ก) การบริหารงานทั่วไปขององค์การ

(ข) การกำหนดเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ว่าราชการ

(ค) การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราเงินเดือน

ค่าจ้างและเงินอื่นของพนักงานและลูกจ้างขององค์การ

(ง) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษ
ทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง
ขององค์การ รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้าง

(จ) การบริหารและจัดการ การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินขององค์การ
รวมทั้งการบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ

(ฉ) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นของพนักงานและลูกจ้างของ
องค์การ

(ช) ขอบเขตอำนาจหน้าที่และระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของ
ผู้ตรวจสอบภายในขององค์การ

(๔) จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ
ระเบียบเกี่ยวกับการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญตามวรรคหนึ่ง (๓) (จ)
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๖ ในกรณีมีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงาน
ของรัฐเห็นสมควรตราและบังคับใช้กฎหมายหรือกฎ และกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครอง
ผู้บริโภค ให้หน่วยงานดังกล่าวเสนอเรื่องนั้นต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นประกอบการ
พิจารณา

ให้หน่วยงานที่ได้รับความเห็นตามวรรคหนึ่งรายงานผลการพิจารณา
และการดำเนินการตามความเห็นนั้นต่อคณะกรรมการภายในระยะเวลาอันสมควร

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุม
หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม
การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้น
ไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่ง
อย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๑๙ ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การ
ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานขององค์การ และเป็นผู้บังคับบัญชา
พนักงานและลูกจ้างในองค์การ

ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้อำนวยการจากบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มี
ลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง

(๓) มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมในการบริหารกิจการ

ขององค์การตามมาตรา ๕

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๒ ข.

(๒) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับองค์การ

มาตรา ๒๐ ให้ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลงและยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งผู้อำนวยการคนใหม่ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานขององค์การคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๒๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๙

วรรคสอง

(๔) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่ผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการขององค์การให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของคณะกรรมการ

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณ และการบริหารด้านอื่นขององค์การ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของคณะกรรมการ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๓ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนขององค์การในกิจการขององค์การที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก แต่ผู้อำนวยการจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานในเรื่องใดแทน ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้

หมวด ๒
คณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วย

- (๑) เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- (๒) นายกสภาทนายความ
- (๓) ประธานกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน
- (๔) ประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน
- (๕) ประธานสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
- (๖) ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
- (๗) ประธานสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนในพระบรมราชูปถัมภ์
- (๘) ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

ในกรณีที่กรรมการสรรหาตามวรรคหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาที่เหลืออยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าคน

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา

ให้ผู้อำนวยการเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ให้องค์การทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการสรรหา มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา ตลอดจนดำเนินการอื่นใดตาม

มาตรา ๒๖

- (๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการสรรหา

มอบหมาย

มาตรา ๒๖ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ
สรรหาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้องค์กรผู้บริโภคที่ประสงค์ส่งผู้แทนเข้ารับเลือกเป็นกรรมการ
มาขึ้นทะเบียน

(๒) จัดให้องค์กรผู้บริโภคตาม (๑) เสนอชื่อผู้แทนที่จะรับเลือกเป็นกรรมการ
อย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(ก) กรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวนหนึ่งคน

(ข) กรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเขตจำนวนหนึ่งคน

(๓) จัดให้ผู้ซึ่งมีหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนขององค์กรผู้บริโภคที่ขึ้น

ทะเบียนตาม (๒) (ก) เลือกกันเองให้ได้จำนวนเจ็ดคน

- (๔) จัดให้ผู้ซึ่งมีหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนขององค์การผู้บริโภครู้ที่ขึ้นทะเบียนตาม (๒) (ข) เลือกกันเองในแต่ละเขตให้ได้จำนวนเขตละหนึ่งคน
- (๕) ประกาศกำหนดพื้นที่ของประเทศออกเป็นแปดเขต โดยให้กรุงเทพมหานครเป็นหนึ่งเขต ส่วนเขตอื่นๆ ให้กำหนดพื้นที่ตามแนวเขตจังหวัดที่ติดต่อกันโดยมีจำนวนราษฎรในแต่ละเขตใกล้เคียงกัน
- การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๗ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และรองเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมาย ทำหน้าที่องค์การ คณะกรรมการ และผู้อำนวยการ ตามลำดับ จนกว่าจะมีองค์การ คณะกรรมการ และผู้อำนวยการ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๒๔ ดำเนินการเลือกคณะกรรมการตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๙ ในวาระเริ่มแรกก่อนที่องค์การจะได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งทำหน้าที่คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ จัดทำแผนการดำเนินการของคณะกรรมการและแผนการจัดตั้งและการบริหารงานขององค์การเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอรับเงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและการบริหารงานตามแผนดังกล่าว

ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามแผนที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอตามวรรคหนึ่งตามความจำเป็น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

**บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)**

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่มาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย สมควรตรากฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

(๑) การจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

กำหนดให้จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า “องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค” เป็นนิติบุคคลและมีฐานะเป็นหน่วยงานอิสระจากหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ มีวัตถุประสงค์ให้ความเห็นในการตราและการบังคับใช้กฎหมายหรือกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคตามที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐเสนอ รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๑๖) โดยให้องค์การมีสำนักงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง (ร่างมาตรา ๖) และให้กิจการขององค์การไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์การต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน (ร่างมาตรา ๗)

(๒) เงินและทรัพย์สินขององค์การ

กำหนดให้องค์การมีเงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานขององค์การ ประกอบด้วย (๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี (๒) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินขององค์การ และ (๓) รายได้อื่น (ร่างมาตรา ๘) โดยไม่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น และให้ทรัพย์สินขององค์การเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี รวมทั้งบรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่องค์การได้มาโดยมีผู้บริจาคให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ตาม (๒) และ (๓) ขององค์การให้เป็นกรรมสิทธิ์ขององค์การ ซึ่งองค์การมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้จ่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การ แต่บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่องค์การได้มาโดยใช้เงินรายได้ตาม (๑) ให้ตกเป็นที่ราชพัสดุ แต่องค์การมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้จ่าย และจัดหาประโยชน์ได้ (ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙)

การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินขององค์การให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้องค์การจัดทำบัญชีตามหลักสากล และจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุขององค์การ ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง จัดทำงานการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี และในทุกรอบปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินขององค์การ และจัดทำรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้องค์การทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อทราบ โดยแสดงงบการเงินและบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว รายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงานขององค์การในปีที่ล่วงมาด้วย (ร่างมาตรา ๑๐)

(๓) คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

กำหนดให้มีคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวนสิบห้าคน ซึ่งได้รับเลือกจากบุคคลที่เป็นผู้แทนองค์กรผู้บริโภคที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี และบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม คือ ก. คุณสมบัติ ได้แก่ (๑) มีสัญชาติไทย (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้มีการเสนอชื่อผู้แทนที่จะรับเลือกเป็นกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๒) ข. ลักษณะต้องห้าม ได้แก่ (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย (๒) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๓) ติดยาเสพติดให้โทษ (๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๕) เคยถูกล้อออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ (๖) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ (๗) เป็นผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค (๘) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง

สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ประกอบด้วย (๑) กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้แทนองค์กรผู้บริโภคนจำนวนเจ็ดคน (๒) กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้แทนองค์กรผู้บริโภคเขต จำนวนแปดคน เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการครั้งแรก ให้กรรมการเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการหนึ่งคน โดยให้ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ และผู้อำนวยการฯ อาจแต่งตั้งพนักงานหรือลูกจ้างไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ (ร่างมาตรา ๑๑)

คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ให้ความเห็นในการตราและการบังคับใช้กฎหมายหรือกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค และตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ คือ (๑) กำหนดนโยบาย และกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์การให้เกิดการจัดการที่ดีและบรรลุวัตถุประสงค์ตามหน้าที่ (๒) อนุมัติแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณประจำปีขององค์การ (๓) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับองค์การในเรื่องการบริหารงานทั่วไปขององค์การ การกำหนดเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินอื่นของพนักงานและลูกจ้าง การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้าง การบริหารและจัดการ การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินขององค์การ รวมทั้งการบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ (ระเบียบเกี่ยวกับการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นของพนักงานและลูกจ้าง และกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน รวมทั้งจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ (ร่างมาตรา ๑๕) โดยคณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม (ร่างมาตรา ๑๗)

กำหนดให้กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับเลือกใหม่จะเข้ารับหน้าที่ และอาจพ้นจากตำแหน่งได้ เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) พ้นจากการเป็นผู้แทนองค์กรผู้บริโภคน (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม (๕) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมด เพราะเหตุประพฤติกเลื่อมเสียมหรือหย่อนความสามารถ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ที่ได้รับเลือกที่อยู่ลำดับถัดไปจากกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งเข้าดำรงตำแหน่งแทน หากไม่มีผู้ที่ได้รับเลือกในลำดับถัดไปให้ดำเนินการเลือกใหม่และให้ผู้ที่ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยยี่สิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

(๔) ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

ให้คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคแต่งตั้งผู้อำนวยการจากบุคคลที่มีคุณสมบัติ คือ (๑) มีสัญชาติไทย (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง (๓) มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมในการบริหารกิจการขององค์การ และไม่มีลักษณะต้องห้าม คือ (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย (๒) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๓) ดิตยาเสพติดให้โทษ (๔) เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๕) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ (๖) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อขายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ (๗) เป็นผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค (๘) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง (๙) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับองค์การ เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานขององค์การขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานขององค์การ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างในองค์การ (ร่างมาตรา ๑๕)

ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจหน้าที่ (๑) บริหารกิจการขององค์การให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของคณะกรรมการ (๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณ และการบริหารด้านอื่นขององค์การตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของคณะกรรมการ (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๒) และให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนขององค์การในกิจการขององค์การที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก แต่ผู้อำนวยการจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานในเรื่องใดแทนตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๓)

ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ เมื่อตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลงและยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งผู้อำนวยการคนใหม่ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานขององค์การคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๒๐) ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม (๔) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่ผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๒๑)

(๕) คณะกรรมการสรรหา

กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการในคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ประกอบด้วย (๑) เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (๒) นายกสภาทนายความ (๓) ประธานกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (๔) ประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน (๕) ประธานสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย (๖) ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ (๗) ประธานสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนในพระบรมราชูปถัมภ์ (๘) ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ โดยคณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา และให้ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา ในกรณีที่กรรมการสรรหาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาที่เหลืออยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าคน (ร่างมาตรา ๒๔) คณะกรรมการสรรหามีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา ตลอดจนดำเนินการอื่นใดเพื่อสรรหากรรมการในคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค และดำเนินการสรรหาโดย

(๑) จัดให้องค์กรผู้บริโภคที่ประสงค์ส่งผู้แทนเข้ารับเลือกเป็นกรรมการมาขึ้นทะเบียน

(๒) จัดให้องค์กรผู้บริโภคตาม (๑) เสนอชื่อผู้แทนที่จะรับเลือกเป็นกรรมการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(ก) กรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวนหนึ่งคน

(ข) กรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเขตจำนวนหนึ่งคน

(๓) จัดให้ผู้ซึ่งมีหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนขององค์กรผู้บริโภคที่ขึ้นทะเบียนตาม (๒) (ก) เลือกกันเองให้ได้จำนวนเจ็ดคน

(๔) จัดให้ผู้ซึ่งมีหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนขององค์กรผู้บริโภคที่ขึ้นทะเบียนตาม (๒) (ข) เลือกกันเองในแต่ละเขตให้ได้จำนวนเขตละหนึ่งคน

(๕) ประกาศกำหนดพื้นที่ของประเทศออกเป็นแปดเขต โดยให้กรุงเทพมหานครเป็นหนึ่งเขต ส่วนเขตอื่นๆ ให้กำหนดพื้นที่ตามแนวเขตจังหวัดที่ติดต่อกัน โดยมีจำนวนราษฎรในแต่ละเขตใกล้เคียงกัน

คณะกรรมการสรรหาอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการสรรหามอบหมายได้ (ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖)